

ПИСМО ДО УЧИТЕЛЯ

Скъпи учителю,

Пети октомври е отново и днес е редно да празнуваш твоя празник – Международния ден на учители.

Този ден ще го отбележиш не като почивен или със шествие и музика, а като празник в сърцето, като тържество на душата. Както си посветил живота си на децата, така и твоят Ден на учителя ще отпразнуваш пак сред тях в класната стая.

Когато говорим за учителската професия имаме навика да използваме клишета като “това е професия призвание”, че трябва “да си роден за учител” и че не е работа “за всеки”. И не, че в тези клишета няма истина, но малко са хората, които ще ти кажат, че учителската професия е тази, която още от първия работен ден в училище ти присъжда лидерската роля да поемеш отговорност за промените, които искаш да видиш в околните и средата си. Ти си вдъхновителят, който насърчава своите ученици да опознават себе си и другите, да откриват и знаят как да влияят на света. Ти си човекът, под чийто поглед децата израстват като личности, започват своя самостоятелен живот с необходимите им знания и гражданска отговорност.

Благодарение на тебе младите хора успешно разпознават доброто и справедливостта, а по твоя пример започват да мислят творчески и да вземат самостоятелни решения..

Да си учител означава да използваш възможностите, които се отварят пред теб да ставаш по-добър – човек и професионалист. А след това да използваш уменията и знанията си, за да развиваш другите. Да предаваш ефекта и да заразяваш. В повечето случаи това парадоксално означава да не мислиш за себе си в краткосрочен план, а в голямата картина на следващите години.

Учителската работа е една от малкото, която измерва своя успех през успеха на другите (учениците). Този феномен развива емпатията и уменията да “предадеш нататък”, както преди години отрудените учители в края на кариерата си предадоха на новите си колеги, а днес утвърдилите се учители, от позицията на опита предават учителската щафета нататък на други. Няма нищо по-благородно от това да подкрепиш и насърчиш, да знаеш, че е важно да даваш най-доброто не само заради себе си, а и заради другите. Осъзнатостта на тази роля е в основата и на промяната на света, защото всичко започва от теб и изборите, които правиш.

Малко известно е, учителю, че когато си стигнал преклонната си възраст и си се отдалечил от учителската си катедра, ти пак си учител. И в есента на живота си, ти отново отправяш поглед към училището, към твоето училище. Там сред новите учители и днешните родители разпознаваш своите ученици не по фигурата или прическата, а по очите... Ако не разпознаеш някого, то той ще те поздрави... Защото всеки помни своите учители. Дори и в тишината на твоето жилище звучат вълнуващо първият училищен звънец и „Върви, вароде...“, защото си Учител, не по длъжност, а по дълг.

На 5 октомври 2023 година, стаите и коридорите на Електрото са смълчани и празни поради ремонт на училищната сграда. И макар, че учебният процес кипи на друго място, тук сред студената школка тишина, учителю, се осъзнава неразривната връзка между тебе и учениците. В такава ситуация излиза и спомена за твоите предшественици, които отдадоха живота си не само за развитието на учениците си, но и за авторитета на училището. Та колко много други учители преди тебе са се себераздавали тук в учебни часове, в практически упражнения, техническо творчество, консултации, кръжоци и секции?!

Имената на учителите преди тебе ли? Да, помнят се, така както и твоето. Днес е редно тези имена да извадим от летописните книги и да ги изредим в празничния ден, но за това ще е необходим не ден, а седмица.

Поради тази причина, учителю, по случай следващия 5 октомври, когато учебните зали в нашето училище бъдат ремонтирани и отново огласени от твоите ученици, то знай, че във всяко учебно помещение ще прочетеш имената на твоите предшественици, включително и твоето, които сте работили тук. Още повече, че народният учител Апостол Арнаудов го е казал: „Учителят е особено чувствителен освен към учениците си и към три други неща: първо – към учебния си предмет, защото това е неговата страст; второ – към учебния си кабинет, защото там е неговото светилище; трето - към дидактическите си материали, защото сам си ги е правил.“

Скъпи учителю,

Твоята професия е орис и съдба. Бъди все така всеотдаен към децата и своите колеги. Продължи да бъдеш силен духом, а усмивката ти да привлича, да покорява и да вдъхновява, защото знайно е, че „Там където съм учил, ще учат и моите деца“.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!